

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY**

DNR-1.720.2.2022.MS

Warszawa, 19 października 2022 r.

DECYZJA nr DNR-1/44/2022

Na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa hulajnogi z hamulcem tarczowym URBAN 120 kg, wprowadzonej na rynek przez przedsiębiorcę DDK KEWLANI spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Grodzisku Mazowieckim, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt i umarza postępowanie administracyjne;
- 2) art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów umarza postępowanie w zakresie nałożenia kary pieniężnej za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa jako bezprzedmiotowe;
- 3) art. 25a ust. 1 i 6 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązuje przedsiębiorcę DDK KEWLANI spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Grodzisku Mazowieckim do uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty w wysokości 313 zł (słownie: trzysta trzynaście złotych) stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez Laboratorium Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Lublinie.

Uzasadnienie

Pismem z 10 grudnia 2021 r. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK” bądź „organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli nr UH.8361.228.2021 dotyczący hulajnogi z hamulcem tarczowym URBAN 120 kg (dalej także jako: „hulajnoga” lub „produkt”), wprowadzonej na rynek przez przedsiębiorcę DDK KEWLANI spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Grodzisku Mazowieckim.

Hulajnoga jest przeznaczona dla konsumentów powyżej 10 roku życia. Konstrukcja produktu wykonana jest z aluminiowych elementów, dwa koła z felgami są wykonane z tworzywa sztucznego z silikonowymi okładzinami o średnicy zewnętrznej kół 200 mm. Rączki kierownicy wykonane są z rurek, a ich zakończenia w całości są osłonięte gumowymi osłonami. Hulajnogę przed użytkowaniem należy samodzielnie zmontować, a jej montaż polega na rozłożeniu hulajnogi (należy przy tym zwolnić jedną blokadę oraz zaciągnąć drugą), osadzić uchwyty kierownicy (sprężynowe bolce w uchwytach należy wsunąć w otwory w kierownicy i załączyć blokadę zaciskową) oraz ustawić wysokość kierownicy – dostępne są trzy poziomy wysokości. Przy ustawieniu wysokości kierownicy bolec sprężynowy w kierownicy należy wsunąć w jeden z trzech otworów we wsporniku kierownicy i załączyć blokadę zaciskową. Kolumna kierownicy hulajnogi amortyzowana jest za pomocą sprężyny umieszczonej w dolnej części kolumny, zespół koła tylnego amortyzuje pozioma sprężyna znajdująca się pod pomostem. Hulajnoga wyposażona jest w dwa rodzaje hamulca: nożny (w postaci błotnika dociskanego stopą do okładziny tylnego koła) oraz dodatkowy hamulec tarczowy uruchamiany ręcznie (dźwignia przy prawym uchwycie kierownicy). Na większości powierzchni pomostu hulajnogi znajduje się naklejony arkusz o właściwościach antypoślizgowych. Hulajnoga wyposażona jest w stopkę postojową mocowaną z lewej strony pomostu, którą należy samodzielnie zamontować. Do hulajnogi dołączony jest pasek służący do jej transportu oraz komplet potrzebnych kluczy regulacyjnych. Produkt zapakowany jest w tekturowe pudełko i jest owinięty folią bąbelkową. Na tekturowym opakowaniu zamieszczono następujące informacje: „NANROBOT City riding SCOOTER, 10+ ages”. Na naklejce umieszczonej na opakowaniu znajdują się informacje: „Wyprodukowano w P.R.C, + 120 kg”. Na umieszczonej w opakowaniu karcie informacyjnej znajdowały się następujące informacje oraz oznaczenia: „Hulajnoga z hamulcem tarczowym – Urban 120 kg, maksymalne obciążenie 120 kg oraz

wyprodukowano w P.R.C. dla DDK KEWLANI sp. z o. o.”, a na naklejce naklejonej bezpośrednio podano: „nr 711 DDK oraz kod EAN 5901234567114”.

Inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej dokonali oceny organoleptycznej hulajnogi w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222) (dalej jako: „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”), z uwzględnieniem wymagań określonych w normie PN-EN 14619:2019-11 *Sprzęt sportowy rolkowy – Hulajnogi – Wymagania bezpieczeństwa i metody badań* (dalej jako: „norma”). W wyniku oceny organoleptycznej produktu przeprowadzonej pod kątem oznakowania stwierdzono, że:

a) na hulajnodze i jej opakowaniu nie wskazano:

- nazwy i adresu producenta;

- ostrzeżenia o treści: „Przeczytać informacje dołączone przez producenta” ani nie zastosowano stosownego piktogramu;

b) na opakowaniu nie podano ostrzeżenia o treści: „Należy nosić sprzęt ochrony osobistej” ani nie zastosowano stosownego piktogramu oraz nie podano klasy hulajnogi;

c) w instrukcji użytkowania, obsługi i konserwacji nie podano:

- zaleceń dotyczących opisu stosowanych nawierzchni (płaska, czysta, sucha i, jeśli to jest możliwe, z dala od innych użytkowników);

- instrukcji dotyczącej sprawdzenia, czy układ kierowania jest prawidłowo wyregulowany, czy wszystkie części złączne są dobrze zabezpieczone i nie pęknięte;

- opisu poprawnych technik hamowania;

- porady dotyczącej przygotowania do użytkowania, aby uniknąć wywrócenia się lub zakleszczenia;

- informacji, aby nie jeździć po zmroku;

- informacji, że mechanizm hamowania nagrzewa się podczas dłuższego stosowania i żeby nie dotykać go po hamowaniu;

- wyraźnej informacji, że regularna konserwacja zwiększa bezpieczeństwo;

- uwagi dotyczącej konserwacji łożysk;

- instrukcji wymiany kół;

- uwagi, że nie należy dokonywać żadnych zmian niezgodnych z instrukcją producenta;
- uwagi wskazującej, że samozabezpieczające nakrętki i inne elementy mocowania mogą tracić skuteczność.

Inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Inspektora Inspekcji Handlowej w trakcie kontroli pobrali próbkę hulajnogi i przekazali ją do badań laboratoryjnych do Laboratorium Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Lublinie w celu sprawdzenia - w oparciu o wymagania normy - czy hulajnoga spełnia ogólne wymagania bezpieczeństwa. Badania laboratoryjne hulajnogi wykazały, że produkt nie spełnia wymagań określonych w pkt 4.3.3 d) normy, ponieważ podczas badania doszło do zsunienia się osłonek z rączek kierownicy (sprawozdanie z badań nr 210/2021 z dnia 2 września 2021 r.). Następnie, w celu zweryfikowania wyników badań przeprowadzonych w Laboratorium Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Lublinie, na wniosek kontrolowanego podmiotu, próbka kontrolna hulajnogi przekazana została do badań w Zakładzie Badań i Atestacji „ZETOM” im. Prof. F. Stauba w Katowicach sp. z o. o. Badania próbki kontrolnej potwierdziły, że produkt nie spełnia wymagań pkt 4.3.3 d) normy z uwagi na zsuwanie się osłonek z rączek kierownicy (sprawozdanie z badań nr B/2021/285 z dnia 15 listopada 2021 r.).

Z uwagi na stwarzane przez hulajnogę zagrożenie dla użytkowników, polegające na zsuwaniu się osłonek z rączek kierownicy hulajnogi, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000) (dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 19 stycznia 2022 r. powiadomił przedsiębiorcę DDK KEWLANI spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Grodzisku Mazowieckim (dalej jako: „strona postępowania”) o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa hulajnogi z hamulcem tarczowym URBAN 120 kg. W tym samym piśmie wezwał stronę postępowania do przekazania informacji na temat liczby hulajnóg posiadanych na stanie magazynowym, listy dystrybutorów, średniej ceny sprzedaży oraz informacji o ewentualnych skargach lub reklamacjach dotyczących ww. produktu.

W odpowiedzi, w piśmie z 27 stycznia 2022 r. strona postępowania poinformowała, że hulajnogi będące przedmiotem postępowania zakupiła jednorazowo w dniu 14 maja 2021 r. w liczbie 40 sztuk od polskiego przedsiębiorcy MV CORP sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie, na dowód czego załączyła fakturę zakupu nr SP21/05/14/1MVC z dnia 14 maja 2021 r. Jednocześnie strona postępowania wskazała, że nie posiada na stanie magazynowym hulajnóg,

gdyż produkty te zostały sprzedane dwóm dystrybutorom. Strona postępowania oświadczyła również, że nie otrzymała żadnych skarg konsumenckich ani reklamacji dotyczących produktu, a także wskazała, że średnia cena sprzedaży netto kwestionowanej hulajnogi wynosiła 142,5 zł.

Postanowieniem z 23 lutego 2022 r. Prezes UOKiK wyznaczył stronie postępowania termin 30 dni na wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez hulajnogę będącą przedmiotem niniejszego postępowania i wskazał jej, jakie działania powinna w tym celu podjąć oraz jakie dowody należy przekazać organowi nadzoru.

Pismem z 22 marca 2022 r. strona postępowania oświadczyła, że poinformowała dwóch dystrybutorów o konieczności wycofania z rynku kwestionowanych hulajnóg, przekazując jako dowód korespondencję elektroniczną oraz oświadczenie jednego z tych podmiotów o nieposiadaniu hulajnóg na stanie magazynowym. Natomiast drugi dystrybutor, który zakupił 36 hulajnóg, pomimo dwukrotnego powiadomienia, nie udzielił żadnej odpowiedzi stronie postępowania.

W związku z powyższym, pismem z 5 kwietnia 2022 r. Prezes UOKiK wezwał przedsiębiorcę, który nie udzielił odpowiedzi na zapytanie strony postępowania, do wskazania, czy nadal posiada w ofercie handlowej kwestionowane hulajnogi, a jeśli tak – do dokonania zwrotu tych produktów.

W dniu 10 maja 2022 r. do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wpłynął „Protokół likwidacji towaru nr 1/2022” z dnia 26 kwietnia 2022 r. sporządzony przez dystrybutora, z którego wynikało, że 18 hulajnóg posiadanych przez tego przedsiębiorcę, z racji niskiej jakości, nie nadaje się do wykorzystania ani dalszej odsprzedaży, a jedyną możliwością jest przekazanie tych produktów do utylizacji.

Z uwagi na fakt, że z powyższego dokumentu nie wynikało wprost, że hulajnogi zostały zniszczone, nie było również innego dowodu potwierdzającego tę okoliczność, Prezes UOKiK powziął wątpliwość, czy hulajnogi zostały faktycznie zniszczone i pismem z 17 maja 2022 r. wezwał stronę postępowania do niezwłocznego skontaktowania się z dystrybutorem w celu odebrania 18 sztuk hulajnóg, a następnie ich utylizacji.

Z uwagi na brak odpowiedzi od strony postępowania, pismem z 27 czerwca 2022 r. Prezes UOKiK poinformował ją o prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Ponadto Prezes UOKiK wskazał stronie, że rozstrzygnięcie toczącego się postępowania

w sprawie ogólnego bezpieczeństwa hulajnogi zostanie oparte na dotychczas zgromadzonym materiale dowodowym i ponownie umożliwił stronie postępowania przekazanie dowodów potwierdzających zniszczenie odebranych od dystrybutora 18 hulajnóg.

W odpowiedzi, pismem z 13 lipca 2022 r. strona postępowania oświadczyła, że pomimo podejmowanych prób nie udało jej się skontaktować z drugim dystrybutorem, który nie zwrócił jej hulajnóg będących przedmiotem niniejszego postępowania.

Z uwagi na powyższą informację oraz wątpliwość organu nadzoru, czy hulajnogi posiadane przez drugiego dystrybutora faktycznie zostały zniszczone, pismem z 26 lipca 2022 r. Prezes UOKiK zwrócił się do Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej o przeprowadzenie u ww. dystrybutora kontroli mającej na celu ustalenie, czy kwestionowane hulajnogi będące w jego posiadaniu zostały faktycznie zniszczone.

W odpowiedzi, pismem z 22 września 2022 r. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej poinformował Prezesa UOKiK, że kontrolowany dystrybutor jest przeznaczona do likwidacji i nie prowadzi działalności gospodarczej na terenie Poznania. Ponadto, w wyniku rozeznania ustalono, że w ofercie handlowej przedsiębiorcy nie są dostępne żadne produkty, a jego konto na jednym z portali aukcyjnych jest zawieszona.

Wobec powyższego, pismem z 5 października 2022 r. Prezes UOKiK powiadomił stronę postępowania o wynikach kontroli przeprowadzonej przez Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej u dystrybutora hulajnóg i poinformował ją o prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca DDK KEWLANI spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Grodzisku Mazowieckim wprowadził na rynek hulajnogi z hamulcem tarczowym URBAN 120 kg i jest ich dystrybutorem w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za dystrybutora uznaje się przedsiębiorcę uczestniczącego w dowolnym etapie procesu dostarczania lub udostępniania produktu, którego działalność nie wpływa na właściwości produktu związane z jego bezpieczeństwem. W piśmie z dnia 27 stycznia 2022 r. strona postępowania oświadczyła, że hulajnogi będące przedmiotem

postępowania (40 sztuk) zakupiła jednorazowo od polskiego przedsiębiorcy MV CORP sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie i załączyła potwierdzającą to fakturę z dnia 14 maja 2021 r.

Zgodnie z art. 11 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, dystrybutor jest zobowiązany działać z należytą starannością w celu zapewnienia bezpieczeństwa produktów, w szczególności przez niedostarczanie produktów, o których wie lub o których, zgodnie z posiadanymi informacjami i doświadczeniem zawodowym, powinien wiedzieć, że nie spełniają one wymagań bezpieczeństwa. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w przypadku braku polskich szczegółowych wymagań dotyczących bezpieczeństwa produktów lub norm będących transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów, albo jeżeli produkt nie jest zgodny z tymi normami, bezpieczeństwo produktu ocenia się w szczególności z uwzględnieniem spełnienia wymagań wynikających z dobrowolnych norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej, będących transpozycją norm europejskich innych niż normy uznane przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów. Z uwagi na fakt, że norma PN-EN 14619:2019-11 *Sprzęt sportowy rolkowy – Hulajnogi - Wymagania i metody badań* jest wyżej opisanym rodzajem normy, Prezes UOKiK dokonał oceny bezpieczeństwa hulajnogi z uwzględnieniem określonych w niej wymagań.

Podstawą do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa hulajnogi były wyniki badań laboratoryjnych tego produktu przeprowadzone w Laboratorium Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Lublinie, które wykazały, że hulajnoga nie spełnia ogólnych wymagań bezpieczeństwa z uwagi na zsuwanie się osłonek z rączek kierownicy, co jest niezgodne z pkt 4.3.3 d) normy. Powyższe zostało potwierdzone w

toku badań próbki kontrolnej hulajnogi, przeprowadzonych na wniosek kontrolowanego podmiotu w laboratorium Zakładu Badań i Atestacji „ZETOM” im. Prof. F. Stauba w Katowicach sp. z o. o.

W ocenie inspektorów Inspekcji Handlowej powyższa nieprawidłowość może doprowadzić do upadku użytkownika w czasie jazdy hulajnogą, w wyniku czego może on doznać urazów, a nawet złamań kończyn, a opisane wyżej braki w oznaczeniu produktu mogą mieć wpływ na nieprawidłowe korzystanie z produktu przez jego użytkowników.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Prezes UOKiK podzielił opinię inspektorów Inspekcji Handlowej i uznał, że hulajnoga nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z czym może stwarzać zagrożenie dla zdrowia konsumentów. Przedsiębiorca będący stroną niniejszego postępowania, nie zakwestionował powyższych ustaleń i podjął współpracę z organem nadzoru w celu wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez hulajnogę wprowadzoną przez niego na rynek.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że hulajnoga będąca przedmiotem niniejszego postępowania została jednorazowo zakupiona przez stronę postępowania w liczbie 40 sztuk. W ramach działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkt strona postępowania poinformowała dwóch dystrybutorów, którzy zakupili od niej odpowiednio 4 i 36 sztuk hulajnóg. Następnie przekazała oświadczenie jednego z dystrybutorów poświadczające, że nie posiada już na stanie magazynowym 4 sztuk hulajnóg, a drugi z dystrybutorów, pomimo dwukrotnego powiadomienia go drogą mailową, dopiero na wezwanie Prezesa UOKiK przekazał protokół, na podstawie którego można wnioskować, że wycofał 18 wadliwych hulajnóg z rynku i nie będzie ich wprowadzał na rynek.

Dokonując analizy materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania, Prezes UOKiK uznał, że przedstawione przez stronę postępowania dowody są wystarczające do uznania, iż przedsiębiorca DDK KEWLANI spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Grodzisku Mazowieckim usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez kwestionowaną hulajnogę, co stanowi przesłankę do umorzenia niniejszego postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Jednocześnie, z uwagi na fakt ustalenia dokonanego przez Prezesa UOKiK w toku niniejszego postępowania, na podstawie przekazanej przez stronę postępowania faktury zakupu nr SP21/05/14/1MVC z dnia 14 maja 2021 r., że strona postępowania jest dystrybutorem produktu, zasadne jest umorzenie postępowanie w zakresie nałożenia kary za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa jako bezprzedmiotowego. Zgodnie

z art. 105 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części.

Przyczyny bezprzedmiotowości mogą zaistnieć zarówno przed wszczęciem postępowania, jak i pojawić się po jego wszczęciu oraz mogą być różnorodnej natury. Dzieli się je na podmiotowe i przedmiotowe, te ostatnie zaś na spowodowane faktami naturalnymi lub zdarzeniami prawnymi. Tym samym bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której mowa w art. 105 § 1 k.p.a., może wynikać z bardzo różnorodnych przyczyn, ich katalog nie jest zamknięty (*vide* wyrok WSA w Łodzi z 27 października 2016 r., II SA/Łd 416/16). O bezprzedmiotowości postępowania administracyjnego w rozumieniu art. 105 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego można mówić wówczas, gdy odpadł jeden z konstytutywnych elementów sprawy administracyjnej. Tak rozumiana przesłanka umorzenia postępowania może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania, co zostanie ujawnione dopiero w toczącym się postępowaniu, może również powstać w czasie trwania postępowania, a więc w sprawie już zawisłej przed organem (*vide* wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z 25 października 2017 r., II SA/Go 640/17). Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że strona postępowania jest dystrybutorem hulajnogi, a zatem nie jest podmiotem, wobec którego może być orzeczona kara pieniężna określona w art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, bowiem zgodnie z jego treścią, kara pieniężna za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa może być nałożona na producenta takiego produktu.

Ponadto, na podstawie art. 25a ust. 1 i 6 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów Prezes UOKiK nakłada na przedsiębiorcę DDK KEWLANI spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Grodzisku Mazowieckim obowiązek uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty w wysokości 313 zł (słownie: trzysta trzysta złotych), stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez Laboratorium Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Lublinie. Koszt badań laboratoryjnych produktu ustalono na podstawie kosztorysu badań laboratoryjnych nr 68/2021 z 2 września 2021 r. Zgodnie bowiem z art. 25a ust. 1 i 6 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 24 ust 1, 2, 4 albo ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, opłaty związane z badaniami i opiniami biegłych ponosi strona postępowania, a organ nadzoru rozstrzyga o

obowiązku uiszczenia poniesionych przez siebie kosztów w drodze postanowienia, które może być umieszczone w decyzji kończącej postępowanie.

Zgodnie z art. 25a ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z art. 2 § 2 i art. 47 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1540 z późn. zm.), przedsiębiorca DDK KEWLANI spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Grodzisku Mazowieckim obowiązany jest uiścić ww. kwotę na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji. Zgodnie z art. 143 ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego, wniesienie wniosku o ponowne rozpatrzenie nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia opłaty za badania laboratoryjne.

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000) w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222) strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 2) Na podstawie art. 141 § 2 oraz art. 127 § 3 w związku z art. 144 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000) w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222) strona postępowania może w terminie 7 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w zakresie pkt 3 sentencji decyzji.
- 3) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329 z późn. zm.) strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia

decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

W przypadku skorzystania z ww. uprawnienia i zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 lub pkt 2 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł.

W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 3 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
- b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
- c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.

Zgodnie z § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

- 4) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.

U. z 2022 r. poz. 329 z późn. zm.), stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądowoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

- 5) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000) w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Nadzoru Rynku
Anna Mazurak
/podpis elektroniczny/

Otrzymuje: